

[Justitsministeren]

Som jeg oplyste i forbindelse med et samråd i Folketingets retsudvalg den 20. januar 1987, har politidirektøren i København – på baggrund af BZ-optøjerne – nedsat en arbejdsgruppe med det formål at overveje, om politiets tekniske udstyr er tilstrækkeligt. Overvejelserne omfatter bl.a. anskaffelse af forbedret beskyttelsesudstyr og brandsluknings- og rydningsmateriel. Arbejdsgruppens overvejelser har også omfattet anskaffelse af materiel af den karakter, som der henvises til i spørgsmålet, men efter det oplyste vil der ikke fremkomme forslag herom. Under henvisning hertil finder jeg ikke på det foreliggende grundlag anledning til at indhente nærmere oplysninger om erfaringerne med anvendelse af plasticlugler i udlandet.

Spm. nr. S 571

Til *finansministeren* (27/1 87) af:

Jes Lunde (SF):

»Hvad er ministerens vurdering af udviklingen i arbejdsløsheden i de kommende 4 år efter indgåelse af overenskomsterne om en arbejdstidsnedsættelse til 37 timer ugentligt i 1991?«

Svar (10/2 87):

Finansministeren (Palle Simonsen):

Udviklingen i arbejdsløsheden i de kommende 4 år vil næppe afvige væsentligt fra vurderingen fremlagt i Finansredegørelsen 1987 som følge af de indgåede overenskomster med en arbejdstidsnedsættelse til 37 timer ugentligt i 1991.

Der gør sig to modsatrettede forhold gældende.

For det første betyder arbejdstidsnedsættelsen isoleret en stigning i beskæftigelsen og dermed et fald i arbejdsløsheden. Hvor stor beskæftigelsesstigningen bliver, afhænger blandt andet af, i hvor høj grad arbejdstidsnedsættelsen resulterer i produktivitetsstigninger på de enkelte arbejdspladser. Sædvanligvis forventes det, at 1/3 af arbejdstidsnedsættelsen slår ud i produktivitetsstigninger. Da arbejdstidsforkortelsen kommer gradvis i overenskomsterperioden, kan produktivitetsstigningerne blive større, idet virksomhederne kan tilrettelægge arbejdet bedre. Inden for områder, hvor der er mangel på kvalificeret

arbejdskraft, vil arbejdstidsnedsættelsen selv sagt ikke kunne føre til øget beskæftigelse, men kan i stedet lede til flaskehalsproblemer og øget lønglidning.

For det andet betyder arbejdstidsnedsættelsen en forøgelse af virksomhedernes omkostninger, idet forkortelsen fuldt ud kompenserer lønmæssigt. Dette betyder, at virksomhedernes konkurrenceevne isoleret set forringes med deraf følgende risiko for tab af markedsandele både på eksportmarkeder og på hjemmemarkedet. Dette vil kunne resultere i faldende produktion og beskæftigelse, ikke mindst blandt de eksporterende virksomheder. Hvor meget konkurrenceevnen forværres, afhænger blandt andet af, hvor store produktivitetsstigninger arbejdstidsnedsættelsen resulterer i. Jo større produktivitetsstigninger der følger nedsættelsen, jo mindre bliver omkostningsforøgelsen.

Spm. nr. S 572

Til *justitsministeren* (27/1 87) af:

Birgith Mogensen (CD):

»Kan ministeren støtte tanken om private ordninger med naboovervågning som en hjælp til politiet i særlig kriminalitetstruede områder, og kan der ydes økonomisk støtte til disse ordninger fra Det Kriminalpræventive Råd?«

Begrundelse

I TV-Avisen den 27. december 1986 blev der bragt et indslag om naboovervågning i Solrød og Jersie Kommuner (Køge Bugt-området), hvor der gennem de senere år har været en stærkt stigende kriminalitet. Ordningerne om naboovervågning var kommet i stand efter privat initiativ (grundejerforeninger) og i samråd med det lokale politi. I udsendelsen blev det nævnt, at antallet af indbrud i området fra 1984 til 1986 var faldet en del, mens der var konstateret en drastisk stigning i ikke-overvågede områder (Greve Kommune). Det blev endvidere nævnt, at »folk i realiteten selv kunne bestemme antallet af indbrud« – underforstået: jo mere naboovervågning desto færre indbrud.

Samtidig blev det oplyst, at politiet nu vil søge at få udbygget ordningen, således at den også kom til at virke i Greve Kommune. Endelig blev det nævnt, at Det Kriminalpræ-